

Farní zpravodaj

2023 / 1

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Duben

MODLITBA ZA PREZIDENTA MÍSTO ÚVODNÍKU

*Bože, tobě patří všechno na nebi i na zemi,
a ti, kdo vládnou, jsou ve tvých službách;
vyslyš naše prosby
za nového nejvyššího představitele našeho státu:
pomáhej mu, ať poznává, co je správné,
a dobře vykonává svůj úřad,
aby byl vždycky zajištěn právní řád
a svobodné rozvíjení lidské osobnosti.
Prosíme o to skrze tvého Syna,
našeho Pána Ježíše Krista. Amen.*

Politikům se mnohdy dostává buď lichotek od jejich stoupenců anebo naopak jen urážek. Jistě, někteří jakoby si to zasloužili. Ale dnes převládají spíše litanie urážek, spílání a diskreditací. Ten, kdo je držitelem vlády, má odpovědnost zemi vést. Avšak co my s tím? Necháme je samotné a nebudeme jim vyprošovat Boží požehnání? Modlit se za politiky považují mnozí za něco divného.

Apoštol Pavel ale říká zcela jasně: „Ať se konají modlitby za vládce, abychom mohli vést klidný a pokojný život“ (srov. Bible 1 Tim 2,1-8). Ať si někdo myslí, že ten či onen politik je komunista nebo zkorumpovaný, je třeba se za něj modlit! Často se tvrdí, že politika je špinavá, ale Pavel VI. tvrdil, že je to nejvznešenější forma charity. Ano, politika může být špinavá stejně jako každá jiná profese. Jsme to ale my, kdo špiníme nějakou věc. Věc sama o sobě není špinavá!

*Redakční rada, převzato z promluvy
papeže Františka 16. 9. 2019*

OBSAH 67. ČÍSLA

Modlitba za prezidenta.....	1
Aktuality na příští čtvrtletí.....	2
Sbírka pro Ukrajinu.....	2
Farní tábor 2023.....	3
Co je to Via Lucis?.....	5
Pozvání k namáhavé cestě.....	5
Až budete ze svých dětí unavená.....	6
Ztroskotals? Máš šanci!.....	9
Poděkování za sbírku pro Ukrajinu.....	10
Vzpomínání s panem Jaroslavem Schröffelem.....	10
Střípky od farního malíře.....	13
Poděkování – Tříkrálová sbírka...	14
Paličkovaná krása.....	14
Poděkování.....	15
Z Písečné.....	16
Svěcení kaple v Albertinu.....	16
Zprávičky ze slatinské farnosti....	17
Evangelium v hantecu.....	19
Křížovka.....	20
Jména v Bibli.....	21
Liturgický slovníček.....	21
Zápis z PRF 27. 2. 2023.....	22
Správné odpovědi kvízu.....	23
Velikonoční pořad bohoslužeb....	24

AKTUALITY NA PŘÍŠTÍ ČTVRTLETÍ – PŘEHLED MIMOŘÁDNÝCH AKCÍ

- 16.04. Neděle Božího milosrdenství
16.04. Žamberk - agapé - farní odpoledne
22.04. Žamberk - pout' kaple sv. Vojtěcha
Květen? měsíc zasvěcený Panně Marii
Májové pobožnosti: ve všední dny po mši svaté, neděle kaple sv. Rozálie
01.05. Cyklo pout'
27.05. Lucernarium - Svatodušní vigilie
28.05. Žamberk - vaječina
03.06. Kameničná - pout'
03.06. Žamberk – pout', kaple Nejsvětější Trojice v Betlémě – 200let
11.06. Slavnost Těla a Krve Páně Žamberk
18.06. Helvíkovice - pout'
24.06. Slatina - dětský farní den
Blíží info v ohláškách a na www.dekanstvizamberk.cz

Michaela Foglová

SBÍRKA PRO UKRAJINU

Vážení žamberečtí farníci,
obracím se na Vás s prosbou svou a zároveň mého kamaráda a ředitele LoZs ČR. LoZs ČR je Lokalizační záchranný sbor České republiky, vedený jako neziskové zdravotnické zařízení, sloužící i v pardubickém kraji především našim seniorům, lidem s Alzheimerovou chorobou, tělesně postiženým a také jako záchranná služba všeobecně. Od začátku konfliktu na Ukrajině je pověřen transportem civilního obyvatelstva, raněných, hendikepovaných a matek s dětmi dle instrukcí Min. vnitra a Min. zdravotnictví ČR z Ukrajiny do Čech. Na tyto cesty si však musí finanční prostředky získávat sám ze sponzorských darů nebo ze svých prostředků. Od počátku války se podařilo do Čech transportovat ve spolupráci s ukrajinskou neziskovou organizací (obdoba našeho červeného kříže) již 456 osob s různým poraněním, nemocemi ale i jinak postižených osob nebo matek s dětmi. Někteří z nich u nás našli nový domov, zapojili se do běžného života, jiní po uzdravení odjeli zpět na Ukrajinu, aby se tam pokusili o nový začátek. Daří se nám dostávat hmotnou pomoc, jídlo i zdravotnický materiál přímo do míst bojů na východě této země. Naposledy jsme uspořádali sbírku ve farnosti Jablonné n/O, Nekoř a v obci Šedivec. Vybrané věci se nám pak následně

podařilo dostat do Charkova, Bachmutu a dalších bojem zasažených oblastí, k lidem přímo ohroženým na životě. Po vzájemné dohodě s p. Wiesławem bych se na Vás chtěl touto cestou obrátit s prosbou o uspořádání humanitární sbírky ve vaší farnosti. Jednalo by se převážně o sbírku zdravotnického materiálu dle přiloženého seznamu, potravin a případně i finanční podporu. Déle než rok se vždy v neděli modlíme za mír a ukončení války ve zmíněné oblasti. Dovolte mi požádat Vás o skutek milosrdenství a pomoci a zmírnit tím alespoň částečně utrpení obyvatel na Ukrajině. Datum konání sbírky bude vyhlášeno v ohláškách a podrobné informace vyvěšeny na nástěnce v kostele a na internetových stránkách farnosti. Případné dotazy a informace o cestách a poměrech na Ukrajině rád zodpovím osobně nebo na tel. č. 602 627 836. Přikládám i odkaz na webové stránky LoZS ČR: www.lozscr.cz.

Děkuji vám za pomoc a přeji vše dobré. Bůh odměn každého z Vás za Vaši štědrost.

Lukáš Starenko

FARNÍ TÁBOR 2023

Srdečně zveme všechny děti – místní i přespolní – na letní tábor **Letopisy Narnie**, který se uskuteční v termínu **20. – 27. srpna 2023** v táborové základně u obce Svratouch v krásné krajině CHKO Žďárské vrchy.

Těšit se můžete na podsadové stany, spoustu dobrodružství, hry v přírodě, koupání, tvoření a samozřejmě táboráky s kytarou.

Co nás čeká

Vydejte se do kouzelné a pohádkové země Narnie spolu s farností Žamberk!
Více informací a přihláška zde: <https://www.dekanstvizamberg.cz/farni-detsky-tabor/>
Jak to u nás na táboře vypadá, se můžete podívat na sestřihovém videu z roku 2022:
<https://www.youtube.com/watch?v=TR4C3-KK17Q>

Za organizátory Lukáš Sourada

Farnost Žamberk
zve všechny mladé tábornice a táborníky
ve věku od 7 do 15 let na

**LETNÍ TÁBOR
LETOPISY NARNIE**

Kdy: 20. – 27. srpna 2023

**Kde: Tábořiště Svratouch
(Žďárské vrchy)
v podsadových
stanech**

Cena: 2450 Kč

Co nás čeká?
Nezapomenutelné putování
za dobrodružstvím ve jménu
Iva Aslana a jeho družiny

Přihlašování:
Od začátku ledna do konce
dubna on-line na webových
stránkách děkanství Žamberk

Hlavní vedoucí:
Dominik Friml
tel. 732 654 222

Děkanství Žamberk

Farní tábor Žamberk

Email: tabor@dekanstvizamberg.cz

CO JE TO VIA LUCIS?

Cesta světla – Via Lucis – je velikonoční pobožnost, která v posledních letech získává v církvi na popularitě a která je inspirována křížovou cestou – Via Crucis. Spočívá v rozjímání čtrnácti zastavení – setkání zmrtvýchvstalého Ježíše s jeho učedníky.

Cesta světla má svůj začátek o velikonočním ránu a vede nás k daru Ducha svatého. Je to cesta, na které rozpoznáváme našeho Pána, Ježíše Krista, přítomného mezi námi a zvěstujeme světu, že On vstal z mrtvých. Via Lucis je cesta za zmrtvýchvstalým Pánem.

Křížová cesta je cestou ponížení Pána Ježíše, cesta světla je cestou jeho povýšení. Paškál během cesty světla je symbolem Krista, který vstal z mrtvých a ukázal nám cestu k Otci. Z tohoto pramene máme všichni čerpat světlo k našemu osobnímu životu.

Papež Jan Pavel II. napsal: „Kontemplace Kristovy tváře se nesmí zastavit u obrazu Ukřižovaného. On byl vzkříšen! Pokud by tomu tak nebylo, bylo by marné naše kázání a byla by prázdná vaše víra (srov. 1 Kor 15,14). Právě na vzkříšeného Krista hledí církev. Hledí na něj, když se vydává po Petrových stopách, který zaplakal nad svým zapřením; pak se znovu vrátil na pravou cestu a s pochopitelným rozechvěním vyznal Kristu svou lásku: „Ty víš, že tě miluji“ (Jan 21,15.17). Hledí na Krista, když se přidává k Pavlovi, který ho potkal na cestě u Damašku a byl jím ohromen: „Pro mě život je Kristus a smrt ziskem“ (Flp 1,21). Církev znovu prožívá tyto události po dvou tisících let, jako by se odehrály dnes. (...) Posílena touto zkušeností se církev dnes znovu vydává na cestu, aby na počátku třetího tisíciletí zvěstovala světu Krista: On je stejný včera i dnes i navěky (Žid 13,8).“

Úryvek je z apoštolského listu sv. Jana Pavla II. Novo Millennio Ineunte, čl. 28

V Žamberku se budeme tuto pobožnost modlit u kaple sv. Rozalie.

Michaela Foglová

POZVÁNÍ K NAMÁHAVÉ CESTĚ

Ježíšův královský vjezd do Jeruzaléma, kde je náboženskými autoritami vlastně už rozhodnuto o jeho ukřižování, nám může připadat téměř jako provokace - král jde vědomě

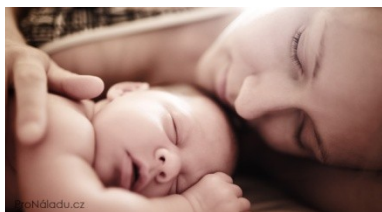
a slavně vstříc svému fiasku. Bude odsouzen, protože neodpovídá lidským představám a nevejde se do našich omezených a pokřivených měřítek. Zlo zdánlivě vítězí, aby se nakonec ukázalo jako neschopné života. A tak můžeme pochopit poselství Květné neděle také jako poselství pro nás. Jsme Boží děti, máme skutečně královskou důstojnost. A čím víc jimi jsme, tím více jsme terčem zla. Má nás to vést k přijetí Ježíšova údělu jako něčeho, co je nám vlastní. A Ježíšovým údělem je kříž a vzkříšení. V tom je křesťanství těžké a slavné zároveň.

Slavení liturgie Svatého týdne je velkým pozváním k dalšímu chápání Kristova tajemství, vnikání do mysteria Ježíšovy smrti, jeho poslušnosti vůči nebeskému Otci a do mysteria Božího vítězství nad zlem v Ježíšově vzkříšení. Jsme zváni na namáhavou cestu, která není ani trochu zbytečná.

Zamyšlení od P. Aleše Opatrného zaslal František Mazura

AŽ BUDETE ZE SVÝCH DĚTÍ UNAVENÁ...

Až se vám bude zdát, že vás péče o děti už úplně vyčerpala, přečtěte si, co napsala matka tří dětí o mateřství.

Když jsme přinesli novorozenou dcerku domů, byli to její bratři, kteří za mnou přiběhli vždycky, když plakala, když pokňourávala nebo podezřele zapáchala. „Maminko, někdo tě potřebuje! Malá pláče!“, hlásili. Na minutku jsem se posadila i s vědomím, že malá už se probouzí, a vzápětí jsem slyšela „Maminko! Potřebuje tě!“ Už už, já vím... A to nemluvím o tom, že nároky novorozeněte nejsou nic ve srovnání s nároky dvou malých lotrásků.

Jeden z nich má určitě hlad, druhému je třeba přelepit odřené koleno, pak podat jinou ponožku nebo hodit do vody pár kostek ledu, utřít nos, obejmout, říci pohádku, dát pusinku. Odpovědět na sedmadvacet neodkladných otázek. Některé dny mi připadaly nekonečné a věčné opakování situací, kdy „mě někdo potřeboval“, mě vyčerpávalo. Říkala jsem si, že se to na mě nakonec musí proboha nějak negativně projevit!? Jenomže pak jsem si náhle, jako bleskem osvětlená, uvědomila, že potřebuji MĚ. Ne kohokoli na světě. Potřebuji svou MAMINKU.

O co dřív mi došla závratná skutečnost, že mateřství znamená, že nikdy nic nestíhám, o to dřív jsem byla schopna nalézt své místo a získat klid i v nekončící honbě, která

zaplnila důležitou etapu mého života. Tím dřív jsem si uvědomila, že „máma“ je má povinnost, mé privilegium a má čest. A byla jsem připravena být tam, kde jsem zapotřebí, v kteroukoli denní i noční dobu.

„Máma“ znamená, že jsem ve čtyři ráno sotva dokrmila maličkou a uložila ji do postýlky a přesně v tu chvíli mého tříletého synka začala trápit noční můra... „Máma“ znamená, že jsem živa z kávy a z toho, co děti nedojedly. „Máma“ znamená, že si celé týdny s manželem nemůžeme normálně v klidu popovídat. „Máma“ znamená, že dětské potřeby stavím nad svoje, automaticky, bez přemýšlení. „Máma“ znamená, že mě bolí celé tělo a moje srdce přetéká láskou.

Vím s jistotou, že přijde den, kdy mě nebude potřebovat nikdo. Mé děti se rozběhnou na všechny strany a budou pohlceny vlastním životem. A já budu sedět někde v domě pro seniory a pozorovat, jak uvadá moje tělo. Tehdy už mě nebude potřebovat nikdo. Možná budu dokonce na obtíž.

Samozřejmě, že mě budou navštěvovat, ale moje ruce už nebudou jejich azylem. A moje polibky už pro ně nebudou mít uzdravující moc. A už nebudou žádné malé botičky, ze kterých bude třeba otřít bláto. A nikomu nebudu utahovat bezpečnostní pásy v autě. A pohádku budu před spaním číst leda sama sobě, klidně sedmkrát za sebou. A nebudu už vděčná i za ty nejmenší chvilky oddechu. A nebudou žádné batohy, které bude třeba večer chystat a pak zase vyklízet, žádné krabičky se svačinkou. A jsem si jista, že mé srdce bude naříkat a toužit, aby alespoň ještě jednou, jedenkrát uslyšelo ty tenké hlásky oznamující „Maminko, někdo tě potřebuje!“

Ted' mi ta pokojná tichá krmení ve čtyři ráno připadají překrásná. Sedíme s maličkou samy v naší malé útulné dětské ložnici. Sedíme ve vlastním levandulovém hnízdečku. Díváme se, jak tiše padá sníh a jak po rovném bílém trávníku utíká zajíc. Jen já a moje malička, všude u sousedů je ještě tma a ticho. Jen my vidíme, jak vychází bledý měsíc a po zdech dětského pokoje tančí stíny. Jen my dvě, ona a já slyšíme, jak v dáli houká sova.

Pak jsme k sobě přitulené pod pokrývkou a já ji ukolébávám, aby znovu usnula. Jsou čtyři ráno, jsem ospalá a utahaná, ale to nevadí, protože mě potřebuje. Právě mě. A ze všeho nejspíš já zase potřebuju ji. Protože ze mě dělá MAMINKU. Přijde čas, kdy bude spát tvrdě celou noc. Přijde čas, kdy budu sedět na kolečkovém křesle, nebudu nikoho držet v náruči a budu snít o těch tichých nocích v dětském pokoji. O čase, kdy mě potřebovala a byly jsme samy dvě na celém světě.

Opravdu se dokážu kochat tím, že mě někdo potřebuje? Někdy mě to nepochybně vyčerpává. Vysiluje. Ale nekochám se vyloženě každou minutou. Vím, že je to i povinnost. Bůh chtěl, abych byla matkou. A to je věc, o kterou jsem usilovala dlouho před tím, než jsem ji vůbec pochopila.

Tři volné dny strávené v intenzivní blízkosti manželky a potomků přivedly mého muže k pocitům děsu a soucitu, s nimiž se mě ptal: „Takhle je to vždycky? Pořád?“ Měl tím na mysli nekonečné „Mami, mami, maminko!“, s nímž se na mě obraceli klučínové. „No ano“, potvrdila jsem mu. „Je to tak každý den. To je moje práce, víš?“ Jsem nucena přiznat, že to je vůbec ta nejtěžší práce, kterou jsem kdy vykonávala.

V minulém životě jsem byla manažerkou jedné z restaurací velmi oblíbené restaurační sítě na Floridě. V 19:30 jednoho sobotního večera jsem zrovna stála u výdeje nekonečného proudu talířů, když vtom vypadla elektřina. To však nebylo nic ve srovnání s tím, co se děje u nás doma v 17:00. A můžete mi věřit, že uspokojit klienty na Jižní Floridě je daleko těžší, než kdekoli jinde. Přesto však je to dárkové balení čokolády proti mým nespavým potomkům s nízkým obsahem cukru v krvi.

Kdysi jsem mívala čas. Pro sebe. Teď by bylo fajn najít chvilku alespoň pro svoje nehty. Podprsenka mi nějak divně sedí. Fén myslím nefunguje, ale ani to nevím jistě. Nikdy se nespřichuju bez diváků. Začala jsem používat krém na oční víčka. Nikde už neověřují mou totožnost. To je důkazem mého mateřství. Důkazem, že mě někdo potřebuje. Právě teď mě někdo pořád potřebuje. Stejně jako minulou noc...

Ve tři ráno slyším cupitání malých nožiček. Někdo jde ke mně do pokoje. Ležím potichu, sotva dýchám. Třeba se vrátí k sobě do pokoje... „Maminko!“, „Maminko!“ Hlásek je teď trochu hlasitější. „Ano“, říkám šeptem. „Copak je?“ Na chvíli se odmlčí, oči se mu lesknou v matném světle. „Mám tě rád!“

A odešel. Vrátil se do svého pokoje. Jeho slova však zůstala viset v chladivém nočním vzduchu. Kdybych se jich mohla dotknout a uchopit je, vzala bych je a přitiskla si je na srdce. Ten tichý hlásek, který zašeptal ta nejkrásnější slova na světě. Mám tě rád. Úsměv mi rozšířil ústa, tiše vydechuju. Bojím se, aby ta vzpomínka nezmizela. Znovu se propadám do spaní a slova mého synka se usadila v mém srdci.

Jednou z tohohle malého chlapečka bude dospělý muž. A už mi nebude šeptat tak sladká slova v tak nemožnou hodinu. Uslyším jenom troubení aut a manželovo chrápání. Budu moci klidně spát po celou noc a nebude mě trápit starost o nemocného synka nebo pláč miminka. To už budu mít jen uloženo v paměti. Zůstanou mi v paměti ty roky, kdy mě potřebovali a bylo to tak vysilující, ale bohužel tak krátké.

Nesněte o tom, jak „jednou to bude všechno lehčí“. Protože pravda je taková: Ano, možná to bude i lehčí, ale nic lepšího než dnešek nebude už nikdy. Dnešek, kdy jsem usoplená a uslintaná od malých chlapečků. Dnešek, kdy si vychutnávám objetí malých dlaní. Dnešek je dokonalý. „Jednou“ budu mít dokonalou pedikúru a sprchovat se budu

sama třeba celé hodiny. „Jednou“ si sama sebe vrátím. Ale dnešek je doba, kdy se dávám jiným, jsem utahaná, celá upatlaná, ale mají mě TAK rádi, a proto za nimi zase musím jít. Někdo mě potřebuje.

Z internetu čerpala Markéta Marková

ZTROSKOTALS? MÁŠ ŠANCI!

Pryč je kámen,
který po celé měsíce drtil mou hrud'
a zavalil vstup k mému srdci,
k mé tvůrčí síle,
k mé radosti ze života a mé energii,
k mé budoucnosti
a k novým životním možnostem.
Odvalen byl balvan
od vchodu do hrobky mé smrti,
mých ran, úteků
a uzavřenosti,
mé nepružnosti a mrtvolné ztuhlosti.
Náhrobní kamen se rozlomil v půli.
Tanec začíná.
Dva andělé v bělostném šatu:
Proč pláčeš? Proč stále ještě
držíš smutek?
Což už jsi dost nevytrpěl, nebojoval,
nezápasil, neutřil ran?
Co a koho stále ještě oplakáváš?
Proč už konečně neshodíš pouta smutku?
Abys mohl zůstat v roli oběti?
Abys nemusel přijmout odpovědnost?
Pořád je na koho svalit vinu!
Zatím ještě nedokáží odpustit nebo nechci?
Vždyť odpuštění již bylo zaslíbeno!
Koho hledáš?
Více života ke zvěstování Ježíše.
Hledám toho, jehož si má duše zamilovala,
toho, jenž zemřel,
když se mé povolání změnilo v poslání.
Hledal jsem ho a nemohl nalézt.

Bloumal jsem městem
a dal se zranit strážci zákona.
Hledám ho, abych s ním dokázal znovu začít,
hledám ho, protože bych od něj rád slyšel,
jak mám svůj život jít dál
a co je třeba pro to udělat.
Toužím, aby byl pro mne znovu živý,
aby se stal znovu skutečností,
aby byl přítomen v mém všedním dni
jako Vzkříšený, jako vítěz nad mou smrtí,
jenž mění můj zármutek v radost,
jenž mi dodává sil
vrátit se nazpátek k lidem a zvěstovat:
Pán vstal z mrtvých. Žije v nás.
Preji si, aby mě znovu zavolal jménem:
Svědky vzkříšení a už ne smrti.

Anselm Grün, Ramona Robberová, zaslal František Mazura

PODĚKOVÁNÍ ZA SBÍRKU PRO UKRAJINU

Naši milí přátelé, děkuji za pomoc, nevím, jak a komu poděkovat, jsem vděčná za všechno. Dnes vyjadřuji vděčnost lidem, obyčejným lidem, kteří žijí na malém městě, mají také nějaké potíže, nemají velké příjmy, ale mají velké a upřímné srdce. Pomáhají s tím co zvládnou. Jsem vděčná celému městu i každému jednotlivci. Do sbírky pro Černihiv se zapojilo velké množství lidí a nasbírala se opravdu spousta potřebných věcí. Hluboká poklona Vám.

Svitlanka Kalyty

VZPOMÍNÁNÍ S PANEM JAROSLAVEM SCHRÖFFELEM

V posledních dnech loňského roku oslavil krásné kulaté jubileum farník Jaroslav Schröffel z Polska. Protože v lednu se setkání seniorů neuskutečnilo, dohodli jsme se na setkání v únoru, abychom to 90. výročí, kdy se poprvé začal jako malý klouček rozkukávat po světě, společně oslavili. Byly to hezké víc než 2 hodiny vzpomínání a vypravování a tak vznikl nápad, abychom také něco zachytili pro Farní zpravodaj. Poprosila jsem pana Schröffela, ať si některé životní úseky promyslí, že si nad tím někdy sedneme. Jenže to jsem netušila, jaký vypravěčský poklad v sobě má a jak vtipně ho dokáže využít. Dostala jsem část vzpomínek už na papíře, takže teď necháme pana Schröffela jen vypravovat:

Přišel jsem na svět v nemocnici v Hradci Králové 29. prosince 1932, což zrovna z nejrůznějších důvodů nebyl nejvhodnější termín. Proč právě v Hradci Králové, když rodiče měli bydliště v Žamberku? Maminka Marie měla však v tomto městě nevlastního bratra Františka, hodináře a zlatníka, on asi všechno zařizoval. Já si však z těchto událostí nic nepamatuji. Nalezl jsem však mezi starými písemnostmi koncept dopisu ze Žamberka do Hradce, ve kterém se uvádí, že můj otec Jaroslav má chřipku a přijet nemůže, aby klouček při křtu dostal jméno po něm. Novou maminku s dítětem že odvezou domů, až se tatka uzdraví.

Stalo se tak. Dny a roky plynuly. Za dva a půl roku se do rodiny narodil v Žamberku druhý syn Václav. Nic podrobného o tom nevím, teprve později jsem pocítil, že ten mladší človíček má před starším sourozencem v ledasčem přednost.

Rodiče si nás všude brávali s sebou, tedy i na pole. Později, jednoho parného dne, jsme před blížící se bouřkou museli utéct domů. Mamka nás strčila do světnice a běžela pomoci zavést krávy z potahu do chléva. Náhle všechno osvítil oheň a všechno se otřásl. My dva jsme, strachy hrůzou bez sebe, seděli u stolu. Maminka přiběhla, dostali jsme oba na lžici trochu soli a vodu na zapití. Přišli jsme opět k životu. Teprve za chvíli se ta spoušť objevila. Na podlaze vedlejší místnosti, kde na výměnku bydlela teta Filoména, všude ležela bleskem otlučená omítka, jak si výboj hledal cestu od elektrického vypínače na kovovou vodovodní trubku ve zdi. Tato příhoda je však prvním zážitkem, na který si v životě pamatuji. Jakoby se kdesi v mozku otevřel jakýsi „vzpomínkovač“.

Roky ubíhaly. Naše hospodářství bylo malé, jen něco málo přes 5 hektarů zemědělské půdy. Tažnou sílu obstarával kravský potah. Celkem jsme mívali 5 krav, k tomu nějaký dorost a také prasata, slepice, občas i husy. Na potraviny byla rodina soběstačná, peníze však byly potřebné a získávaly se prodejem zvířat a zemědělských produktů. Byli jsme věřící, styk s ostatními lidmi ve městě býval většinou „přes kostel“ nebo různé potřebné řemeslníky. Do kostela jsme chodili s tetou Mínou. Musím podotknout, že bohoslužby se

s výjimkou májových pobožností konaly jen v latině a naše náboženská výchova se proto odbyvala výhradně v rodině. Až teprve v souvislosti se školní docházkou nastoupilo náboženství. Pamatuji se na paní katechetku, pana děkana Jakubce i některé kaplany. Ti jsou dnes pro mě bezejmenní s výjimkou pátera Václava Filipa, který byl teprve později velmi činný v našem skautském oddíle.

Se školní docházkou (doslova pěším docházením) jsem začal ve věku 5 a půl roku, protože tehdy byl její začátek navázán na rok narození. Přihodil se mi však tehdy vážný úraz. U nás na verandě za domem byl velký kotel, ve kterém se vařily brambory pro krmení prasat a drůbeže. Když byly uvařené, voda se slila do kbelíku, brambory se vysypaly do velkého dřevěného škopku, přemístily se ven a tam sekáčem rozmělnily. Já jsem se k tomu nějak připletl a jak jsem couval před tím objemným škopkem, sedl jsem si do toho kbelíku s horkou vodou. Maminka mě sice hned polila studenou vodou, vzniku velkých puchýřů na zadní straně nohou však nezabránila. Po delší době hojení na lůžku jsem pak opět nastoupil docházku do školy. Paní učitelka Marešová (?) však prohlásila „nechte hoča už doma, on pro školu ještě není dospělý, on by si raději pořád jen hrál.“

Stalo se. Tak jsem povinnou školní docházku za rok zahájil podruhé. To jsem se ve třídě zase stal žákem nejstarším. Jak to dnes vidím, právě tenkrát byl položen základ rozvinutí mých schopností chápat svět a pamatovat si nové věci v mém okolí.

Na školu v Žamberku rád vzpomínám. Měli jsme dobré učitele, pamatuji paní učitelku Habrovou, učitele Borůvku, Marka, ředitele Berana. Oni byli ti první, co po létech stáli za mým přáním uplatnit se v životě pedagogickým povoláním. Ve třídě jsme až do skončení školní docházky byli jen kluci, od děvčat jsme bývali přísně odděleni třeba i poschodím. Dnes je to věc nepochopitelná, já jsem si holku zblízka prohlédl až na základní zemědělské škole.

Osada Polsko byla od města dosti oddělená, do školy jsem chodil pěšky cca 2 kilometry (na oběd buď krajíc chleba nebo trapem domů a zase zpět.) My kluci jsme se s ostatními spolužáky z města mimo školu prakticky nesetkávali. Tady v Polsku jsme občas spolu hrávali vybíjenou, v zimě jsme spolu sáňkovali, později i lyžovali. My kluci jsme také občas tajně chodili lovit ryby, což jsme měli přísně zakázáno. Proto naše vybavení byl kapesní nůž, zápalky, v papíru trochu soli. Konec takových výprav z toho vyplývá. Zdejší rybářský dozorce pan Hynek nás občas načapal, ale bezpečně jsme mu utekli, protože on kulhal.

Oficiálně jsem se na jaře přidal k několika strejcům, co chodili lovit žáby - skokany na žabí stehýnka. Bývalo jich všude v různých tůňkách plno. Jednou jsem jich snad dvacet dostal do tašky s podotknutím, ať mi je máma doma připraví. No, ona mě s tím vyhodila. Otec mě ubránil, povolení však znělo: ať si je tedy kluk sám připraví. Pomáhal jsem jí totiž často v kuchyni, tak věděla, že to sám mohu zvládnout. Stalo se, tak jsem dnes asi jediným člověkem v zemi, co žabí stehýnka jedl, ať již upečená nebo jako řízky

usmažená. Moje vyjádření – byla vynikající. Návod bych mohl poskytnout, ale žáby skokani tu už nejsou.

A dnes už nejsou nejen skokani ale ani další vzpomínání. Budu se společně s Vámi těšit na další povídání p. Schröffela v příštím čísle Farního zpravodaje.

Marie Jägerová

STŘÍPKY OD FARNÍHO MALÍŘE

V nedávné době jsem se snažil na přání našeho otce Wieška zachránit dřevěnou sošku vysokou 65 cm, kterou otec objevil v Písečné na půdě. Jde o Vzkříšeného, žehnajícího Krista Ježíše. Práce na opravě trvala 1,5 měsíce, za tu dobu se u nás pan farář 2x zastavil podívat a poradit s tím jak má socha vypadat, za což jsem byl moc rád. 14. března jsem sošku dodělal a s výsledkem práce jsem spokojený.

V loňském roce jsem byl požádán o namalování obrazu Svaté Rodiny pro kapli na Paliativním a hospicovém oddělení v žamberském Albertinu. Jsem zvyklý malovat podle fotografie, sestřičky mi poslaly předlohu mobilem. Nedařilo se mi namalovat ruce tak,

aby byly něžné, mateřské, protože na té předloze byly jinak. Obraz se však sestřičkám líbil, a tak nic nebránilo jeho instalaci při slavnostním vysvěcení kaple Svaté Rodiny otcem biskupem Josefem Kajnekem. Byli jsme s manželkou také pozváni, což jsme s velkou pokorou a vděkem přijali. Moc za to děkujeme.

Miloslav Král

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Tříkrálová sbírka přinesla nejen radost a požehnání do našich domovů, ale především konkrétní pomoc pro lidi z našeho okolí, kteří ji potřebují. V Žamberku koledníci vykoledovali v jedenácti skupinkách celkem 106 419 Kč.

František Mazura	14 557 Kč
Tomáš Ježdík	21 275 Kč
Anička Vypelová	6 713 Kč
Anička Dušková	4 976 Kč
Jakub Kladio	12 295 Kč
Petr Filip	9 202 Kč
Ludmila Kladiová	11 364 Kč
Eva Pýchová	6 951 Kč
Monika Dušková	5 869 Kč
Jiří Skalický	6 435 Kč
Ludmila Ježdíková	4 655 Kč
v kostele	2 127 Kč

Vybrané částky v okolních obcích: v Dlouhoňovicích 37 000 Kč, v Helvíkovicích 17 600 Kč, v Líšnici 49 744 Kč, v Lukavici 95 687 Kč, v Písečné 32 874 Kč. Celkem ústecká charita získala 3 738 176 Kč. Plných 65% sbírky zůstává přímo v našem okrese. Podpořeny z ní budou především charitní služby - pro přímou pomoc lidem v nouzi, pečovatelská služba, Domácí hospic ALFA-OMEGA, rodinná centra, služba sociální rehabilitace, terapeutické dílny a další. Upřímně děkujeme vám všem, kteří jste se na Tříkrálové sbírce podíleli jako dobrovolníci, i vám všem, kteří jste přispěli.

Lída Kladiová

PALÍČKOVANÁ KRÁSA

Na březnové seniorské setkání jsme si pozvali paní Ivanu Doubravovou, která se vyučila kdysi ve Vamberecké kraje, a i když se v životě věnovala jiné profesi,

paličkování se jí stalo velkou zálibou. Seznámila nás s historií Vamberecké krajky, přinesla s sebou i paličkovací herduli s ukázkou rozdělané práce a množství svých výrobků. Bylo se na co dívat, obdivovali jsme její šikovnost a nadšení. Je to práce, která potřebuje mimořádnou pečlivost, trpělivost a hodně času. A výsledek pak stojí za to, moc děkujeme!

Marie Jägerová

PODĚKOVÁNÍ

Dne 30.12.2022 zval pan farář po mši svaté na posezení do klubovny na faru. Nikdo nevěděl, co se bude dít. Nejprve pan farář požehnal víno a následovalo předsilvestrovské zpívání. Hrály tři dobře naladěné kytary a texty písniček různých žánrů se promítaly na protější zeď. Na stolech byly všelijaké dobroty, většinou slané. Pan farář sám uvařil bigos – polské jídlo. Myslím si, že hodně lidí ochutnalo toto jídlo poprvé. Zelenina, hlávkové zelí, kyselé zelí a na kostičky nakrájené maso. Hodiny ubíhaly v radostném zpěvu, první z nás odcházeli až o půl jedenácté v noci.

Další farní akcí byl Masopust 18.2.2023, domácí zabijačka. Maso se vařilo venku v kotli. Vše organizoval pan farář spolu s několika obětavými pomocníky. První na

ochutnání byl ovar, potom zabíjačkový guláš a další dobroty z prasete jako prejt, paštika nebo škvarky. Byl to krásný den, za vše moc děkujeme.

manželé Poláčkovi a Václav Tejkl

Z PÍSEČNÉ

Chtěli bychom poděkovat Otci Wiesławovi za opravu rámu obrazu sv. Barbory.

Všem, kteří mají sv. Barboru jako svou patronku, udělal velkou radost.

Také děkujeme mužům i ženám, kteří pomohli při brigádě ve farním lese. Opravdu si mákli. Přejeme hluboce prožité Velikonoční svátky a radost z pro nás Vzkříšeného Krista.

Farníci z Písečné

SVĚCENÍ KAPLE SVATÉ RODINY V ALBERTINU

Kaplička na našem oddělení paliativní a hospicové péče byla vysvěcena 24. února 2023 Mons. Josefem Kajnekem, pomocným biskupem z biskupství Královéhradeckého, a panem farářem Wiesławem Kalembou, a za přítomnosti ostatních duchovních, kteří v Albertinu poskytují bohoslužby a jiné duchovní služby již několik let. Pro Albertinum, zejména pro paliativní tým, to byla velká slavnost.

Kaple je využívána individuálně jako prostor pro vnitřní ztišení, meditaci, modlitbu, ale také kolektivně pro pobožnosti, společné modlitby či bohoslužby, v brzké době i s možností uchovávání Eucharistie. Silně vnímáme, že léčit se musí i duše.

Do naší kaple namaloval krásný obraz Svaté Rodiny žamberecký pan Miloslav Král. Svatá Rodina v křesťanství označuje rodinu tvořenou Pannou Marií, svatým Josefem a Ježíšem

Kristem. Zejména v římskokatolické církvi je uváděna jako nejlepší příklad lásky, ctnosti a svornosti.

Děkuji všem, kdo se účastnili obřadu, všem duchovním, vedení Albertina, svému milému paliativnímu týmu a našemu stravovacímu provozu za uvaření postního oběda a za další občerstvení.

A děkuji Pánu Bohu, že na tomto místě můžeme být, setkávat se tu a vnímat Jeho poselství.

Simona Žabková, vrchní sestra oddělení paliativní a hospicové péče

ZPRÁVIČKY ZE SLATINSKÉ FARNOSTI

Koncert Carminy

Začátkem adventu se konal v kostele Proměnění Páně ve Slatině n. Zdob. koncert dětského sboru Carmina z Rychnova nad Kněžnou. Děti ze ZŠ Slatina a Javornice, které navštěvují přípravné oddělení Ptáčata a Písnička pod vedením Mgr. Kateřiny Synkové zazpívaly písně pro radost rodičům, prarodičům, sourozencům, ale i náhodným posluchačům, kteří zaplnili kostel do posledního místa. Jako bonus vystoupil i sbor Carmina - Alta, který tvoří dospělí. Velice příjemnou atmosféru hudebního zážitku všichni podpořili upřímným potleskem. Děkujeme také paní Mgr. Drahoslavě Tůmové za zprostředkování koncertu a zázemí dětí ve škole. Těším se opět na příští setkání.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je největší charitativní sbírkovou akcí u nás. Na jejím průběhu se podílejí tisíce dobrovolníků. I v naší farnosti ve Slatině n. Zdob. se sešly čtyři skupinky na faře pod vedením Tomáše Mazury. Tři králové se svým doprovodem a zapečetěnou pokladničkou vyšli ke dveřím našich domovů. Díky Tříkrálové sbírce jsme měli možnost začít nový rok dobrým skutkem. Koledníci zase mohli šířit radost a požehnání do našich domovů. Společnými silami za příznivého počasí se podařilo v letošní sbírce v naší obci vybrat téměř 40 000,- Kč. Měli jsme s dětmi radost, že jsme se mohli zúčastnit a potěšit naše spoluobčany koledou, požehnáním každému domu, a věříme, že každá koruna pomáhá tam, kde je potřeba. Děkujeme Vám.

Vyslání nemocničních kaplanů v Náchodě

V sobotu 21. ledna jsem se zúčastnila společně se žambereckými farníky a kamarádkou Maruškou Souradovou ekumenické bohoslužby v kostele svatého Vavřince v Náchodě. Zde složilo slavnostní slib pět nemocničních kaplanů, včetně Marušky. Nemocniční kaplan je mezinárodně užívané označení osoby, která vykonává duchovní službu ve zdravotnickém zařízení a působí na základě pověření církve a smlouvy s nemocnicí.

Kaplan nabízí nemocným, personálu i návštěvníkům osobní setkání a rozhovor, lidskou blízkost i doprovázení. Na přání pacienta a s ohledem na jeho náboženské vyznání zprostředkuje návštěvu duchovního.

Setkání v Náchodě bylo zajímavé i tím, že se zde při jedné bohoslužbě sešli představitelé nejen Římskokatolické církve, ale také Církve československé husitské.

„Učiň mě, Pane, nástrojem. Ať zářím, ať zářím tvým pokojem,“ Je motto uvedení do služby nemocničních kaplanů pro nemocnice a zařízení v Náchodě, Červeném Kostelci, Rychnově nad Kněžnou, Jaroměři a Žamberku.

Jsem vděčná Pánu Bohu za dar víry, která mi umožnila poznat ve farním společenství tak úžasnou ženu, jakou je právě Maruška, která mně opět otevřela nové obzory, jak se dá pomáhat nemocným v jejich těžkých chvílích nemoci. Byly to velmi příjemné společné chvíle, na které budu ráda vzpomínat. Děkuji.

Masopustní setkání

Pozvání na masopustní setkání 18. února do Žamberka na faru jsem ráda přijala. Těšila jsem se jako malá holka, jelikož mi to připomnělo zážitky z rodinného setkání při venkovské zabíjačce. Tam jsme se sjeli u babičky a dědy celá rodina, strýčkové, tetičky a sestřenice s bratranci. Rády jsme jako děti okukovaly, co se při takové masopustní akci dělá a pro nás bylo lákavé pomáhat a těšit se ze společné spolupráce při vaření dobrot. Se zaujetím jsem sledovala práci řezníka, když připravoval maso na prejt, tlačenkou a samozřejmě špejlování jitrnic. Vždycky byla dobrá nálada, jako malá jsem se těšila, až si s dětmi ve volné chvíli zahrajeme hry, nevadilo mi strouhání křenu, který neodmyslitelně patří k ovaru, rády jsme se střídaly u mlýnku na maso. Vše už jsou jen krásné vzpomínky na dětství. Snad proto bylo tak příjemné toto masopustní setkání v našem farním společenství, za které bych chtěla našemu panu faráři P. Wieškovi Kalembovi poděkovat, je to hlavně jeho zásluha a také všech lidí, kteří si udělali volný čas, přišli a zapojili se do společného díla i modlitby na mši svaté v zámecké kapli. Byla to opět vydařená akce, stejně příjemná jako silvestrovské posezení. Děkuji za ně.

Gratulace k významnému životnímu jubileu

I když se to nezdá, tak má kolegyně z pastorační rady, Marie Souradová, oslavila 16. března 2023 životní jubileum, a proto bych se chtěla připojit ke gratulantům a popřát Marušce hodně zdravíčka, štěstíčka, pozitivní energie pro její poslání maminky, zdravotní sestřičky, nemocniční kaplanky a také katechetky. Přeji Marušce hodně radosti při práci s dětmi a hojnost Božího požehnání v jejím životě. Mám tě moc ráda a ať se ti daří dál plnit si své sny. Jsem vděčná, že jsem tě mohla poznat.

Za slatinskou farnost Jitka Macháčková

EVANGELIUM V HANTECU ANEB TROCHA HUMORU Z BRNA

Žanek se v kameňu dogóml o Šэфových fachách. Silbroval k němu dva svoje mladý a špizoval: „Seš ten, co má doklapat, anebo ešče dovalí lepčejší?“ Šэф jim hókl: „Sypte hlásit Žankovi, co jste zgómlí a zblikli: slepěši nasísajou, šmatloni caprtajou, muzikáři se opucujou, hluchoni gómou, zdechloni se zbráborajou, plotňákum se hlásijou špica zvonky. A savana hokna, kdo po mně nefluše.“ Jak valili pali, hókl Šэф sajtně o Žankovi: „Co jste doklapali na Saharu zbliknót? Palach, co líce v luftě? Tož za čím jste dovalili? Za

Pro dlouhou chvíli

borcama lajvont oháklýma? Lajvont oháklí vegetujou ve hlavónským kéro. Skrz co jste docaprtali? Zbliknót hláškařa? Sichr, a teda kurňa hláškařa! O něm je našrajblý: »Silbruju svýho dýnstmona před tvojim ksichtem vypucovat ti tratec.« Šlus, garantuju vám: mezi šropálama od kocórů nevysíš betelnější jak Žanek Potápka. Ale aji ten je pendrek proti zgrčencovi v Šéfově rajónu.“ (srov. ČEP Mt 11, 2-11)

Lukáš Sourada, převzato z kázání P. Holíka u sv. Augustina v Brně, 11.12.2022

Křížovka

Mám... (Fernandel)

POMŮCKA: ABAKA, BAY	MOŽNÁ SLOVENSKY	1. DÍL TAJENKY	AKADEMIE VĚD ZKR.	ŮDER NOHOU	CHEMICKÝ SLUČOVAT		JÍZDOU OPUSTIT SMĚR	GYMNASTIC- KÝ PRVEK NA HRAZDĚ	INICIÁLY PREZI- DENTA NIXONA	AUTOMATIZ. ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY ZKR.	ŠERÍK
MANILSKÉ KONOPI						KOŽNÍ NEMOC					
SOUPEŘENÍ						3. DÍL TAJENKY ČÍSLOVKA					
DISKŽOKEJ ANGLICKÁ ZKR.			ZBYTEK PO HOŘENÍ POŘADY						DATOVÁ ZÁKLADNA ZKR. ZAVAZADLO		
SPZ PRAHY				ČÁST STROMU SPZ TRUTNOVA						4. DÍL TAJENKY	BÝVALÁ JEDNOTKA TLAKU
	NAČRTÁVAT LOKNUTÍ						OHLEDY NĚMECKÝ SPISOVATEL KAREL ???				
UDĚLAT POHYB						VLHKO OTÁZKA NA MÍSTO					
GRAFICKÉ ZNAČKY FIREM					KACHNÍ CITOSLOVCE ČESKÝ OBUVNÍK				SLOVENSKÁ POLNÍ MÍRA ZATNUTÍ ZUBŮ		
KRÁVA				ZÁLIV ANGLICKÝ VELKÝ STRACH				STRANA ZKR. MPZ SLOVINSKA			
	INICIÁLY ZPĚVÁKA KOLÁŘE	PRVNÍ MUŽ INIC. BASN. RIMBAUDA				KÓD SLOV. KORUNY INIC. BRAN. PLÁNIČKY					INICIÁLY HERCE VOJTKA
2. DÍL TAJENKY						CHEMICKÝ PRVEK					
HLODAVEC						POSUNUTÍ					

Pavel Holubář

JMÉNA V BIBLI

V tomto biblickém testu se zaměříme na jména ve Starém zákoně.

1. Jak se jmenoval král, který snědl jídlo připravené čarodějnicí?

2. Jak se jmenoval muž, který pro svoji lakotu onemocněl malomocenstvím?

3. Jak se jmenoval král, který se chtěl před dvořany pochlubit krásou svojí manželky?

4. Jak se jmenoval mladík, kterého sourozenci nazývali „mistr snů“?

5. Jak se jmenoval muž, kterého zajali a oslepili proto, že mu byly ostříhány vlasy?

6. Jak se jmenoval král, který v přestrojení vyjel do boje a byl zabit?

7. Jak se jmenoval muž, který před svým domem postavil šibenici pro svého nepřítele a nakonec na ní byl sám oběšen?

8. Jak se jmenoval muž, který krále Achašvéroše varoval před připravovaným atentátem?

9. Jak se jmenoval faraón, který u Magida bojoval s Izraelity, kdy padl král Jóšiáš?

10. Jak se jmenoval prorok, u kterého pracoval písař Báruk?

11. Jak se jmenoval patriarcha, který ve stáří oslepl?

12. Jak se jmenoval třetí syn Adama a Evy?

Ondřej Jäger

LITURGICKÝ SLOVNÍČEK

V tomto čísle se zaměříme na pojmy z liturgického názvosloví začínající písmenem **L**.

lavabo – konvičky s táckem a ručníkem pro mytí rukou kněze

legát – zástupce a vyslanec papeže pověřený jednorázovým posláním

legenda – vyprávění o životě světců

lekcionář – liturgická kniha se čteními pro mši a obřady, obsahuje texty ze Starého a Nového zákona

lektor – křesťan, který při mši sv. předčítá Písmo svaté, kromě evangelia; může také pronášet úmysly v přímlovách a není-li přítomen zpěvák žalmu, pronáší i žalm mezi čteními

litanie – vzývající modlitba složená z proseb pronášených střídavě knězem/lektorem/zpěvákem a lidem; obvykle kněz/lektor vysloví výzvu, a shromáždění mu jednohlasně odpoví: „smiluj se nad námi“ (když výzva směřuje k božským osobám) nebo „oroduj(te) za nás“ (k svatým); Litanie se může číst nebo zpívat

liturgické barvy – barvy liturgických rouch, které se mění podle církevních svátků nebo období: z e l e n á (užívá se v liturgickém mezidobí); f i a l o v á (v době postní a adventní, též pi mších za zemřelé – případně možno použít barvu č e r n o u); č e r v e n á (na Květnou neděli, Velký pátek, Svatodušní neděli, při oslavě mučedníků, o svátcích apoštolů); b í l á (příp. z l a t á, užívá se o svátcích Páně, pokud se nepřipomíná jeho utrpení, dále o svátcích Panny Marie a svatých – nikoli mučedníků); růžová (na 3. neděli adventní – Gaudete, a 4. neděli postní – Laetare, jedná se o neděle „radostné“)

lod'ka – nádobka na kadidlo nazývaná tak pro svůj tvar.

lunula – též melchizedech; půlměsíc, který slouží jako držáček na velkou hostii (v monstranci nebo v pyxidě)

Přiřazovačka k předchozímu tématu (písmeno K): (náповědu hledejte v liturgickém slovníčku v předchozím čísle zpravodaje /prosinec 2022/ na straně 12)

křtitelnice	vonná pryskyřice
kolárek	proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Krista
kadidlo	ministrant, který v čele liturgického průvodu nese procesní kříž
klerika	bílý límec kolem krku
konsekrace	nádoba mísovitého tvaru z kamene nebo kovu
krucifer	čtvercové naškrobené plátno rozprostřené na oltáři pod kalichem
korporál	dlouhý po kotníky sahající oděv

z internetu čerpal Lukáš Sourada

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI DNE 27. 2. 2023

Přítomni: P. Wiesław Kalembo, Marie Souradová, Michaela Foglová, Jitka Macháčková, Marie Hanzelková, Bohumila Lipenská, Marek Faltus, Ondřej Jäger, Tomáš Ježdík

On-line: Jaroslav Vychytil

Omluvení: Aneta Holubářová

Otec W. poděkoval za veškerou práci a pomoc ve farnosti. Otcem biskupem Josefem Kajnekem byla požehnána kaple v Albertinu na oddělení paliativní a hospicové péče. Bohoslužby v kapli: katolická bohoslužba v liché týdny ve čtvrtek od 16 hodin a ekumenická bohoslužba vždy druhou a čtvrtou neděli v měsíci od 13:30 hodin.

Proběhlo masopustní setkání na faře, poděkování všem, kdo se zapojili do příprav všeho, co bylo potřeba.

Pastorační plán farnosti

Duben – viz též Velikonoční pořad bohoslužeb na poslední straně zpravodaje

Zelený čtvrtek – v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové bude dopoledne Missa

chrismatis, ministranti pojedou s p. farářem Kalembo.

V sobotu 22. dubna - poutní mše sv. na hřbitově v kapli sv. Vojtěcha od 16.30 hod.

Bude změněna a aktualizována modlitba za Ukrajinu. V kostele bude k dispozici co nejdříve nový text modlitby.

Letní farní tábor pro děti od 1. do 9. třídy se bude konat 20.-27. srpna na tábořišti Svratouch, již je přihlášeno 32 dětí, další děti je možné přihlásit do konce dubna. Plakátek s informacemi je vyvěšen u kostela i na faře. Bližší informace jsou i na webu farnosti.

Světové dny mládeže se konají v portugalském Lisabonu 1.- 6. srpna, je možné se stále přihlašovat. Cena i s letenkami se pohybuje do 20 tisíc Kč. Pro mnohé mladé je to vysoká částka, proto diecéze podpoří mladé lidi a poskytne dar ve výši 2000 Kč na osobu, budou probíhat i sbírky farnosti. Je nutné se ale nahlásit panu faráři.

Technické záležitosti

Uvolněné prostory po papírnictví budou využity jako herna a zázemí pro dětskou skupinu, farnost již jedná se spolkem, který má zájem dětskou skupinu provozovat. Dojde k nutným stavebním úpravám. Pokud se vše podaří, bude herna v provozu od září, dětská skupina zde bude fungovat dopoledne. Odpoledne a o víkendech mohou být prostory využívány pro různá farní setkávání.

Provozovna Svitr, která si pronajímá prostory fary, dlouhodobě neplatí nájem. Majitel bude naposledy upozorněn na možnost zaplacení pohledávek do Velikonoc, v případě, že se tak nestane, dojde k výpovědi nájemní smlouvy.

Plán oprav

Žamberk – malba v presbytáři, oprava soklů, osvětlení presbytáře

Písečná – výměna oken

Líšnice – bezbariérový vstup ve spolupráci s obcí

Slatina – nové dveře, hromosvody

Příští setkání pastorační rady farnosti bude 27. března od 19 hodin.

Zapsala: Marie Souradová

Schválil: P. Wiesław Kalemba

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Saul.....1 Sam 28,7-8.24-25	7. Haman.....Est 5,14; 7,10
2. Gédazi.....2 Král 5,27	8. Mordokaj.....Est 2,21-22
3. Achašveroš.....Est 1,10-11	9. Něko.....2 Par 35,20-22
4. Jesef.....1 Moj 37,19	10. Jeremjáš.....Jer 36,4
5. Samson.....Soud 16,17-21	11. Izák.....1 Moj 17,4-5
6. Achab.....1 Král 22,30	12. Šét.....1 Moj 4,25

VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

2. 4. 2023 **Květná neděle:** 9,30 hod. Žamberk (zahájení na pěší zóně, čtení evangelia a svěcení ratolestí, poté bude pokračovat průvodem do chrámu sv. Václava)
6. 4. 2023 **Zelený čtvrtek:** 17,00 hod. Slatina nad Zdobnicí
Čtvrtek 19,00 hod. Žamberk
23,00–1,00 hod. Žamberk, Svatá hodina
(bdění, chvály, modlitby v kapli Panny Marie Bolestné)
7. 4. 2023 **Velký pátek:** 7,00 hod. Žamberk – ranní chvály
Pátek (modlitba breviáře v kapli PM Bolestné)
1. den zahájení 7,30–17,30 hod. Žamberk – Adorace
Nověny k Božímu milosrdenství (NSO, Getsemany, kaple PM Bolestné – rezervace v kostele sv. Václava od 26.3.)
15,00 hod. Písečná
16,30 hod. Slatina nad Zdobnicí
18,00 hod. Žamberk
20,00 hod. Žamberk – Křížová cesta (zámecký park)
8. 4. 2023 **Bílá sobota:** 7,00 hod. Žamberk – ranní chvály
Sobota (modlitba breviáře v kapli PM Bolestné)
2. den Nověny k Božímu milosrdenství 7,30–17,30 hod. Žamberk – Adorace
(Boží hrob, kaple PM Bolestné – rezervace v kostele sv. Václava od 26.3.)
15,00 hod. Žamberk – Korunka k Božímu milosrdenství
18,00 hod. Slatina nad Zdobnicí – vigilie
20,30 hod. Žamberk – vigilie + křest (Barbora Lehká)
9. 4. 2023 **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:** 8,00 hod. Líšnice – žehnání pokrmů
Neděle 9,30 hod. Žamberk – žehnání pokrmů
11,00 hod. Písečná – žehnání pokrmů
10. 4. 2023 **Velikonoční pondělí:** 8,30 hod. Žamberk
Pondělí
15. 4. 2023 **Sobota** 20,00 hod. Žamberk – vigilie svátku Božího milosrdenství

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzzamberk@gmail.com. Další číslo plánujeme na červen 2023. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vzhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>